

lativet er en retsghyldig, Paastand fra det Offentliges Side paa Veiarbeidet, komme vi derved til at bryde Erhvervelsen ved Hævd; det kan maaffee være et Spørgsmaal, om Hævd kan gøres gjældende her, men jeg antager det, og i denne Henseende har jeg indsat en Bestemmelse i Paragraphen. Det forekommer mig, at man i denne Sag, hvor det altsaa nærmest bliver Communes Beboere, der skulle holde Veiene vedlige, ikke skulde affære dem fra at have nogen Selvbestemmelsesret ogsaa med Hensyn til, paa hvad Maade de ville vedligeholde disse Veie. Det er imidlertid i Praxis Tilfældet, og jeg har kjendt ikke faa Exempler derpaa, at med Hensyn til de nuværende Veie har Forstanderskabet havt een Mening, medens Beboerne have været af en modsat Mening, og at Beboernes Mening endelig er bleven tagen tilfølg. Forstanderskabet har for Exempel stemt for, at Veiarbeidet skulde bortliciteres, men Beboerne have sat sig derimod og erklæret, at de selv vilde forrette Arbeidet, og dette er da endelig blevet taget tilfølg. Er dette Tilfældet, og er det rigtigt, hvad jeg troer, synes jeg, at man ogsaa bør lærne den en saadan Selvbestemmelse, som man vil finde i mit Forslag under Afsnit A, min nye § 6. Min sidste nye Paragraph, § 7; gaaer ud paa, at Communalbestyrelserne fremtidig skulle vaage over, at denne Slags Veie ikke aflægges eller affærres for offentlig Færdsel, at de, i paakommende Tilfælde, skulle gjøre Indberetning til Amtsrådet, og at Amtsrådet skal staae som den Autoritet, der har at vaage over, at Aflæggelse ikke finder Sted. Om Amtsrådet da finder det nødvendigt at søge Veien paantaa aabnet for den offentlige Samfærdsel, maa være en Sag, som maa være det overladt. Skjøndt den høitagtede Minister i Udvalget ubtaltte sig temmelig bestemt imod at mebtage disse Veie under denne Sags Ordning, har jeg dog troet, at naar det kunde stee paa en saadan Maade, at man ikke derved virkelig blandede dem ind i de private Veie, vilde der fra Formens Side ikke kunne reises nogen væsentlig Indvending imod at mebtage dem, naar der er en saa stærk Trang dertil, som jeg er overbevist om, at der virkelig er flere Steder i Landet og navnlig i Sylland. Denne

Form har jeg søgt at finde; om jeg har været helbig deri eller ikke, skal jeg overlade til den høitærede Indenrigsminister og det høie Thing at bedømme, men efter den Form, som jeg har valgt, vil det sees, at jeg er gaaet ud fra, deels at Lovudkastet skal være et Supplement til Veiloven, og deels en Lov om private Veie. Hvad selve Realiteten angaaer, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa, men skal, som sagt, overlade til det høie Thing og den høitærede Indenrigsminister at bedømme, hvilke af de Realiteter, som her foreligge, enten det, der er foreslaaet af Fleertallet, eller hvad jeg har foreslaaet, der maatte være meest passende.

Indenrigsministeren: Det cerebe Udvalg har troet, at det var rigtigt og passende i dette Lovforslag, som ene og alene angaaer de Veie, med Hensyn til hvilke der ikke kan være Spørgsmaal om Andet, end at de ere private, nemlig saadanne, der ubelukkende ere udlagte til privat Brug for flere Eiendomsbesiddere, ogsaa at optage Bestemmelser om de offentlige Biveie. Udvalgets cerebe Medlemmer have begrundet dette derpaa, at der skulde være en Lacune i vor Lovgivning, som de ønskede ved denne Leilighed at udfylde; de have udtrykkelig erkjendt i deres § 1, at det er offentlige Biveie, saadanne, som ere fornødne for den offentlige Færdsel, som de ville have givet Regler for, og de have i deres § 2 erkjendt, at det er saadanne Veie, som vedkommende Sogne ere pligtige til at vedligeholde; der er altsaa Spørgsmaal om offentlige Biveie, som det er Sognets Pligt at vedligeholde. Udvalget har nu meent at kunne afhjælpe den Mangel, som efter dets Mening er tilstede, derved, at det ubelukkende overdrages til Sogneforstanderskaberne at bestemme, deels hvilke disse Veie ere, deels hvorledes der skal forholdes med deres Istandsættelse og Vedligeholdelse, og at navnlig Postimesteren ubelukkes; han skulde Intet have med disse Veie at gjøre; han skulde hverken deeltage i Bestemmelsen af, hvilke disse Veie skulde være, ei heller i, hvorledes de skulde vedligeholdes; han skulde ikke søre noget Tilfyn. Det forekommer mig nu meget besynderligt, at man skulde have offentlige Veie, som man erkjender for at være nødvendige for den